

Svar:

Ved forståelsen af udtrykket „anpart“ må der lægges vægt på, hvorledes den pågældende interessent, kommanditist eller partreder ifølge selskabsaftalen er lodtagende i et overskud, der fremkommer ved virksomhedens ophør.

Som nærmere omtalt i besvarelsen af spørgsmål 4 kan en person, der ikke er medejendomsberettiget til selskabsformuen, ikke anses for selskabsdeltager. En sådan person kan ikke afskrive på selskabets (virksomhedens) aktiver.

Spørgsmål 6:

Hvorledes beregnes den særlige indkomstskat for komplementaren i det i spørgsmål 4 omhandlede tilfælde? Kan han ved opgørelsen af den særlige indkomst fradrage de til kommanditisterne udbetalte gevinstandele?

Svar:

I besvarelsen af spørgsmål 4 er det omtalt, at de såkaldte kommanditister i virkeligheden må anses for blotte långivere, når det er aftalt, at de ikke er medejendomsberettigede til selskabsformuen (virksomhedens formue). Under denne forudsætning må den såkaldte komplementar i virkeligheden anses for enejer af sin skibsanpart på en fjerdedel, og efter lovforslaget skal han derfor — som også forudsat i spørgsmål 6 — betale særlig indkomstskat af en eventuel salgfortjeneste ved ophør af virksomheden.

Med hensyn til opgørelsen af den særlige indkomst henvises i det hele til afskrivningslovens § 6, stk. 1, der er omtalt nærmere i bemærkningerne til § 1, nr. 5, i forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

Med hensyn til spørgsmålet om fradrag af gevinstandele, der er udbetalt til „kommanditisterne“, bemærkes:

Efter den forståelse af aftalen, der er omtalt foran, samt i besvarelsen af spørgsmål 4 har „kommanditisterne“ ikke ret til en ideel anpart af virksomhedens formue. Man må derfor kunne regne med, at de gevinstandele, der udbetales de pågældende efter en sådan aftale, alene udgør en andel af overskud ved den løbende drift af virksomheden. Sådanne beløb kan fradrages i virksomhedens løbende driftsregnska-

ber og dermed i hovedmandens skattepligtige almindelige indkomst; til gengæld skal långiverne medregne beløbene i deres almindelige indkomst. Beløb af denne art kan ikke fradrages ved opgørelsen af særlig indkomst for hovedmanden.

Skulle det være aftalt, at kommanditisterne ikke blot skal have andel i det løbende driftsoverskud, men også i fortjeneste ved salg af skibet, vil det betyde, at de — i modstrid med det hidtil forudsatte — har ret til en ideel anpart af selskabsformuen eller med andre ord: er medejendomsberettigede til formuen. Det medfører, at såvel komplementarens som kommanditisternes anparter i skibet bliver under en fjerdedel, således at de efter lovforslaget skal betale almindelig indkomstskat af deres respektive andele i fortjeneste ved salg af skibet i forbindelse med ophør af virksomhed.

Spørgsmål 7:

Er der forskel på virkningerne af den under § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse for henholdsvis partrederier og kommanditselskaber?

Svar:

Nej.

Spørgsmål 8:

I tilslutning til bemærkningerne i bilag 7 ønskes oplysning om den administrative praksis for lempelse af særlig indkomstskat for personer, der ophører med erhverv. Herunder ønskes oplysning om antallet af ansøgninger og det antal tilfælde, hvor ansøgninger er imødekommet.

Svar:

Efter § 12, stk. 3, i lov om særlig indkomstskat kan § 37, stk. 1, i statsskatteloven også anvendes ved den særlige indkomstbeskatning.

§ 37, stk. 1, lyder således:

„Finansministeren skal være bemyndiget til, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte skatten efter nærværende lov“.

En forudsætning for, at der kan lempes, er altså, at forholdene i det enkelte tilfælde i ganske særlig grad taler derfor.

Den hyppigste form for erhvervsophør, hvor der pålignes særlig indkomstskat, er salg af erhvervsvirksomhed (A).